

Karácsony este van. Tiltil és Mitil, a szegény favágó szegény gyerekei a szemben lakó gazdag gyerekek házát figyelik, ahonnan kiszűrődnek az ünnep fényei. Váratlanul megjelenik az Alkonyi Tündér s ráveszi a két testvért, hogy tartsanak vele megkeresni a boldogság Kék Madarát, mellyel boldogtalan-beteg unokáját kívánja meggyógyítani. Egy-egy varázskalapot ad Tiltilnek és Mitilnek, melyet ha fejükön megfordítanak, láthatóvá válik minden élettelen és élő rejtett lelke.

Vándorlásuk során eljutnak a múltba, a jövőbe, a félelem és rettenet éjszakájába, a boldogság pompás kertjébe – még halott nagyszüleikkel is találkoznak, akik, mint minden halott, csak akkor ébrednek fel álmukból, ha a földön valaki rájuk gondol. A kék madarat azonban nem sikerül elfogniuk. Amikor pedig mégis sikerül, a madár színét veszti és elpusztul. Végül hazatérve az egy évnek tűnő vándorlásból, döbbenetesen veszik észre, hogy a gyerekszobában tartott szürke gerle kékké változott.

A boldogság kék madara, amelyet kis és nagy emberek egyformán keresnek, Maeterlinck költői fantáziájában született meg. A Nobel-díjas belga (flamand) szerző világsiker aratott színműve – amelyet Sztanyiszlavszkij mutatott be először 1908-ban Moszkvában – élet és halál rejtett lelkületét kutató, költői szépségű felnövéstörténet. Evilági és túlvilági, ismerős és ismeretlen szereplői mellett láthatatlan főszereplője az idő. Az a nagyon kicsi idő, ami élnünk adatott, és az a beláthatatlan, ami előtte és utána van.

A hét helyszínen játszódó előadásban a nézők fizikailag is követik a testvérpár útját a Színház- és Filmművészeti Egyetem és az Uránia mozi különböző tereiben és termeiben vándorolva.